

Tuần Báo Vô Vi

23 tháng 8 năm 2020

Số 513

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn tránh sự động loạn thì phải làm sao?
- 2) Tại sao làm người hay nghi kỵ?
- 3) Thiếu quân bình thì phải làm sao?
- 4) Tiến hóa không ngừng nghỉ là sao ?
- 5) Tình thương thành tựu do đâu ?
- 6) Tâm hiện ở nơi nào?
- 7) Hào quang là gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Houston, 03-11-2002 7: 15 AM 1) Hỏi: Muốn tránh sự động loạn thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn tránh sự động loạn thì phải dùng từ tâm niệm Phật. Kệ: Tận niệm về nguyên lý Phật Pháp Thành tâm hướng thượng từ tâm độ Khai minh tận độ tâm thường trụ Tiến triển không ngừng giải chấp mê.	Houston, 04-11-2002 3: 15 AM 2) Hỏi: Tại sao làm người hay nghi kỵ? Đáp: Thừa làm người hay nghi kỵ là tại vì thiếu trí. Kệ: Suy nghĩ không thấu người thiếu trí Sân si đủ chuyện hay gây gổ Không thông không tỉnh không hòa đồng Gieo họa cho người lại thiếu tu.
Houston, 05-11-2002 6: 57 AM 3) Hỏi: Thiếu quân bình thì phải làm sao? Đáp: Thừa thiếu quân bình thì phải cố gắng tu thiền. Kệ: Thiếu quân bình thì phải siêng tu Khai triển tâm linh tự giải mù Tâm trí triển khai duyên đạt thức Quân bình tự đạt tu an vui.	Houston 06-11-2002 2 : 05 AM 4) Hỏi: Tiến hóa không ngừng nghỉ là sao ? Đáp: Thừa tiến hóa không ngừng nghỉ là dụng chạm nhiều và sáng suốt. Kệ : Tiến hóa không ngừng và sáng suốt Dấn thân phục vụ khắp nơi nơi Tình Trời ban rải tự phân lời Học hỏi không ngừng thuận ý Trời.
Houston 07-11-2002 5 : 43 AM 5) Hỏi: Tình thương thành tựu do đâu ? Đáp: Thừa tình thương thành tựu do tâm. Kệ: Thực hành khai triển do tâm tiến Giải tỏa phiền ưu chẳng cảm phiền Thức giác chính mình quy một mối Thành tâm tu luyện tự giao duyên.	Houston, 08-11-2002 6: 57 AM 6) Hỏi: Tâm hiện ở nơi nào? Đáp: Thừa tâm hiện nơi trung tâm bộ đầu. Kệ: Tâm thành tựu lại sáng hào quang Chuyển hóa tâm tư rất rõ ràng Uỷển chuyển quy nguyên đường giáp tuyến Hành thông đời đạo tự quy hiền.
Houston, 09-11-2002 6: 25 AM 7) Hỏi: Hào quang là gì? Đáp: Thừa hào quang là ánh sáng từ bi. Kệ: Quy nguyên giếng mối tạo quân bình Thế thái nhơn tình khó giải minh Đời đạo khó minh tự chuyển trình Giải mê phá chấp tự mình minh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 4 (tiếp theo)

...
“*Quy hình vạn trạng ân ban thế tình*”: Trở về mọi trạng thái, con hiểu rõ là chỉ có Đấng Cha Lành mới gánh chịu nổi. Cho con thấy việc này việc kia tại thế, trong cảnh sanh ly tử biệt con thấy rõ. Con mới biết thương yêu, khi thương yêu, con mới hiểu được nguồn cội.

“*Cha thương chịu sống một mình*”: Chịu cô đơn. Bây giờ các bạn cũng là người cô đơn. Khi các bạn hiểu con, nhưng con nó ít có hiểu về mình. Đấng Cha Lành cũng vậy.

“*Chờ con thức giấc nỗi tình Cha con*”: Khi con thức giấc thì con biết con là Cha. Con phải hoàn toàn chịu trách nhiệm, phải gánh chịu địa vị của Cha. Con mới biết thương yêu Cha.

“*Thương yêu giải thuyết nữ non*”: Thương yêu, phân giải, thuyết lý, dạy con, nắn nỉ con.

“*Muốn con thực triển chưởng còn si mê*”: Muốn con thực tâm phát triển không còn si mê nữa. Chịu hướng thượng để tự hóa giải thì không còn si mê.

“*Mau mau hướng trở lộn về*”: Mau mau hướng trở về nguồn cội vô cùng tận của con, hòa hợp với đại hồn.

“*Quê Cha sẵn có muôn bề yên vui*”: Lúc đó, con mới yên vui.

“*Học hành cố gắng rèn trui*”: Xuống thế gian học hành con phải cố gắng rèn trui, bỏ những tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục.

“*Vui cùng các giới chung vui hợp hòa*”: Vui cùng các giới là biết thương yêu Đấng Cha Lành, chung vui hợp hòa, tiến lên.

“*Cha là chơn giác thật thà*”: Chơn tâm của Cha lúc nào cũng thật thà, sáng suốt vô cùng.

“*Mong con sớm giác tự hòa với Cha*”: Mong con phải trở lại với con đường sáng suốt để tự hòa với Cha.

“*Muôn hình vạn trạng chung nhà*”: Trong bản thể chúng ta cũng có vạn linh hợp nhứt, rồi căn khôn vũ trụ cũng có vạn linh hợp nhứt.

“*Cha con chung cội mới là thượng nguồn*”: Lúc đó, Cha con trở về một nguồn cội mới thấy đời Thượng Ngươn xuất hiện.

“*Thương yêu chẳng có giận hờn*”: Xóa bỏ tất cả những sự hận thù, oán trách sai lầm.

“*Học xong thiện ác quy hườn chơn như*”: Ở thế gian, chúng ta thấy người cha lắm lúc trách con, rồi người con cũng trách cha trong sự hiểu lầm. Hiểu lầm rồi cha con xa cách phân ly, chia rẽ. Chia rẽ để chi? Để học. Học cái gì? Học sự đau khổ. Học sự thiếu thốn. Học sự khao khát công bằng thiên nhiên, tưởng đến trời đất mới thấy rõ rằng sự sai lầm là của chính ta gây ra.

Cho nên người tu, càng tu càng thấy mình sai lầm, càng thấy mình khao khát sự công bằng, càng thấy mình thiếu thốn tình thương. Chúng ta càng tu càng thấy cô đơn. Tại sao chúng ta tu lại thấy cô đơn? Bởi vì, chúng ta biết những người khác, thương yêu những người khác, muốn những người khác phải trở về con đường của chúng ta đã và đang đi để mong có ngày hội ngộ vinh quang đời đời ở bên trên. Nhưng mà mấy ai hiểu được điều này.

Ở thế gian chỉ biết ý lại, rồi trong ý lại đó sanh ra chuyện hận thù, oán trách nhau. Cho nên đưa con cũng vậy, nhiều khi con oán trách cha là tại sao không chia gia tài cho con? Không giúp con trở nên giàu có. Nhưng chính sự thiếu thốn là cơ hội giúp cho con tiến hóa, để con thức giấc, tìm cách hợp hòa với cha trong thương yêu và cảm mến.

Cha đã ban bố cho con đầy đủ tri giác, thuận hòa. Trong đó bao gồm sự sống để chống chọi lại mọi sự nghịch hiện tại. Nhờ nghịch mới tiến hóa, nhưng mà con không hiểu. Cái nghịch là bàn đạp để cho con tiến hóa trở về hòa thuận thương yêu nhưng mà con cũng không hiểu.

Những sự sắp đặt tinh vi của Đấng Cha Lành cao cả của căn khôn vũ trụ rất quý. Chỉ có người tu mới lập hạnh, chấp nhận đau khổ, hy sinh để tìm hiểu giá trị của thiếu thốn, khao khát, rồi mới trở về với thanh điền nguyên căn đời đời.

Người tu cũng có rất nhiều loại. Tu mà ý lại thì sau này nghịch lại với thiên nhiên. Vì chán chê, vì so đo, vì suy tính, trách rằng tôi tu khổ hạnh như thế này mà tại sao tôi không có kết quả tốt. Tôi mất biết

bao nhiêu thời giờ để học hành, nhưng mà sao không có kết quả tốt. Trách Ôn Trên sao không chứng minh, Ôn Trên sao không diu dắt. Càng tu lại càng hận đời, càng ghét ma quỷ, càng không thích hòa cảm với người đời. Đó là sai nguyên lý.

Còn cái tu của chúng ta đây là hòa với tất cả và học nơi tất cả. Trong bạn đạo của chúng ta mấy ai đã thực hành được. Cũng vẫn sống trong tâm tư tư kỷ, chỉ muốn gia đình tôi tốt hơn mọi người, mà quên người khác. Cái đó có chứ! Cho nên, chúng ta phải đầy công, phải lưu ý đến hành động chúng ta là phải hòa với tất cả và học nơi tất cả. Hầu mong tiến hóa nhanh hơn, xóa bỏ bản tánh eo hẹp, tự ái, sân si, nhỏ mọn gây cho chúng ta chậm tiến.

Chúng ta phải bình tâm suy xét để tìm hiểu phương pháp công phu mà chúng ta đang hành hiện tại là

tập trung mọi sự thanh nhẹ, sáng suốt để hóa giải tất cả những tâm tư ô trược, eo hẹp đang cấu tạo trong tiểu thiên địa, trong bản thể, trong đầu óc của chúng ta. Chúng ta mượn pháp Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định để hóa giải và lần lần tự đi lên. Nếu chúng ta không ý thức được rõ những điều chúng ta phải làm, đó là chúng ta không lập được hạnh. Không lập được hạnh làm sao chúng ta tu? Chúng ta tu để phá chấp, phá mê, mà nếu chúng ta không lập hạnh thì làm sao phá chấp phá mê?

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo TRẦN-THỊ-TUỖI, pháp danh : NGUYỄN TÂM, quê quán: BÌNH GIANG, CẨM GIÀNG, HẢI DƯƠNG. Trú quán : 280/28/30 đường BÙI HỮU NGHĨA, BÌNH THẠNH, SÀI GÒN, là em gái của bạn đạo TRẦN-VĂN-KỶ.

Sinh năm : 1960, mất lúc 16g30 ngày 15/8/2020 (nhằm ngày 26 tháng sáu năm CANH TÝ), thọ 61 tuổi được sớm siêu sanh TỊNH ĐỘ, hoả táng tại : TRUNG TÂM HOÁ TÁNG BÌNH HƯNG HOÀ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo,
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH
Kính thông báo, bạn đạo TRẦN-VĂN-KỶ

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

S, 6 May 2002

Kính Thầy,

Con là L K P, trước tiên con cầu chúc Thầy dồi dào sức khỏe và trường thọ, để mọi người hưởng được thanh điển và lòng từ bi của Thầy dịu dặt chúng con trên đường tu học.

Trong thư này có kèm theo một món quà nhỏ, vợ chồng con kính biếu Thầy.

Thưa Thầy! K ra đi đã hơn 2 năm rồi. Vợ chồng con lúc nào cũng thương nhớ, không biết đến bao giờ mới được gặp? Hằng đêm gia đình con cầu xin cho K được “siêu thăng tịnh độ” như Thầy đã dạy lúc K vừa mới mất.

Không biết giờ này K có đi đâu thai chưa? Nếu chưa không biết đường tu hành ở trên đó K có được thăng tiến không? Chúng con xin Thầy mách bảo để được an lòng và chúng con cầu xin Thầy độ hộ K không còn luân hồi xuống trần gian bể khổ này!

Cuối thư con xin cầu chúc cho Thầy “thân tâm an lạc”.

Kính bái,
L K P

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

AC, ngày 5/6/2002

K P,

Thầy vui nhận được thư con với một tấm chi phiếu 300\$ gửi tặng Thầy trọn quyền sử dụng khi cần. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của vợ chồng con. Còn về phần K được biết cha mẹ chịu tu thì K rất vui và lúc nào cũng cố gắng hành pháp. Bề Trên lúc nào cũng sẵn sàng giúp đỡ K. K đã dứt khoát tu tiến, vậy vợ chồng nên an tâm tu tiến. Đó là niềm vui của K. Chúc vợ chồng con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯỢNG ĐẾ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯỢNG ĐẾ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Xưa kia sáng suốt thuở nào
Nay về hưởng lạc chẳng cao thấp tầng
Dựng xây đóng góp một phần
Cần Khôn Vũ Trụ tự lần sửa sai
Cha Trời chỉ có một Ngài
Quân bình giữ luật tù đầy thưởng ban
Ngộ không tự đắc tưởng an
Đâu dè cũng phải theo đường Ngài đi
Hiện trình lịch sử khắc ghi
Gương lành cao đẹp tâm thì học theo
Tự mình chẳng cảm thấy nghèo
Đeo theo thanh điển trèo leo dễ dàng
Chẳng còn suy luận bàng hoàng
Một đường thanh giải một đường tiến tu
Tâm minh khai mở thân tù
Chẳng còn bức bối tự tu cảm hòa
Sắc không không sắc tương hòa
Xa gần như một chung Cha một nguồn
Chẳng còn tam tối tạo buồn
Thương yêu vô tận về nguồn thức tâm
Giữ mình thanh tịnh diệu thâm
Tâm tầm chơn lý chẳng lầm chẳng sai
Học tu học tiến học hoài
Đồng thanh tương ứng an bài nội tâm

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.03 PHẨM KURUNGA

25. CHUYỆN BẾN TẮM (Tiền Thân Titttha)

Hãy thay bến nước khác...,

Câu chuyện này, khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một Tỳ kheo, đệ tử của bậc tướng quân Chánh pháp, trước kia làm thợ vàng. Chỉ các Đức Phật mới có trí biết được tâm hướng của chúng sanh, chứ không ai khác. Do vậy, bậc Tướng quân Chánh pháp tự mình không biết tâm hướng của người đệ tử, đã cho một đệ tử thiền quán về bất tịnh. Đệ tử ấy không thích hợp với người đệ tử. Vì sao?

Theo truyền thuyết, người đệ tử ấy trải năm trăm năm liên tục sanh ra trong gia đình thợ vàng, tích lũy lâu ngày chỉ thấy vàng thanh tịnh. Trải qua bốn tháng, người đệ tử không thể làm khởi lên một tư tưởng nào của Thiền quán. Bậc Tướng quân chánh pháp không thể đem lại quả A-la-hán cho đệ tử của mình, tự nghĩ: “Người này chỉ có Đức Phật mới nhiếp phục được, ta sẽ đưa vị ấy đến gặp Như Lai”.

Vào buổi sáng sớm, bậc Tướng quân chánh pháp đem người đệ tử đi đến gặp bậc Đạo Sư. Ngài hỏi:

- Này Xá-lợi-phất, vì sao ông đến đây lại đem theo một Tỳ kheo?

- Bạch Thế Tôn, con cho đệ tử con một đệ tử Thiền quán, nhưng sau bốn tháng, vị ấy không phát khởi lên một chút tư tưởng nào của Thiền quán. Nghĩ rằng người này chỉ có Đức Phật mới giáo hoá được, nên con đưa đến gặp Thế Tôn.

- Này Xá-lợi-phất, ông dạy đệ tử Thiền quán nào cho đệ tử?

- Bạch Thế Tôn, con dạy đệ tử Thiền quán về bất tịnh.

- Này Xá-lợi-phất, ông không hiểu biết tâm hướng của đệ tử. Hãy về đi, và để đệ tử ở lại đây, chiều trở lại và đem đệ tử của ông về.

Sau khi bảo Trưởng lão đi về, bậc Đạo Sư cho Tỳ kheo ấy mặc hạ y và thượng y tốt đẹp, đem Tỳ kheo ấy đi theo ngài vào làng khất thực, khiến Tỳ kheo ấy nhận được đồ ăn tuyệt hảo, đủ loại cứng và loại mềm. Đi về tịnh xá một lần nữa với các Tỳ kheo vây quanh, ban ngày bậc Đạo Sư vào nghỉ trong Hương phòng, và buổi chiều đem Tỳ kheo ấy đi theo. Ngài đi dạo trong tịnh xá, hoá hiện một hồ nước trong vườn xoài, có nhiều hoa sen và một hoa sen lớn hiện ra. Thế Tôn bảo Tỳ kheo ấy ngồi nhìn hoa sen, rồi Ngài đi vào Hương phòng.

Tỳ kheo ấy liên tục nhìn hoa sen. Thế Tôn khiến cho bông hoa ấy héo tàn. Trong khi Tỳ kheo ấy đang nhìn, hoa sen ấy tàn dần, héo dần và mất màu sắc. Bắt đầu từ vòng ngoài cùng, các cánh hoa rơi xuống, và trong một thời gian ngắn, tất cả cánh hoa đều rơi hết. Rồi đến các nhụy hoa rơi, rơi dần, chỉ còn lại gương sen. Tỳ kheo ấy thấy vậy, liền suy nghĩ: “Hoa sen này xinh đẹp như vậy, nhưng chẳng mấy chốc màu sắc hoa tàn phai, các cánh hoa, nhụy hoa rụng xuống, chỉ còn lại gương sen. Hoa sen như vậy đã đi

đến héo tàn. Thân ta rồi cũng đi đến cảnh như vậy. Các hành là vô thường!”
Với tư tưởng ấy, Tỳ kheo đạt được Thiên quán. Bạc Đạo Sư biết tâm Tỳ kheo ấy đã đạt Thiên quán, vẫn ngồi trong Hương phòng, phóng hào quang từ kim thân và nói lên bài kệ này:

Tự cắt dây ái dục,
Như tay bẻ sen thu,
Hãy tu đạo tịch tịnh,
Niết bàn, Thiện Thệ dạy

(còn tiếp)

